Päiväys
10.11.2026

Diaarinumero
371/03.04.04.04.19/2026

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

10.11.2026

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **17.11.2026.**

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 10.11.2026 nro 1435/2026, valitus ympäristölupien muuttamista koskevassa asiassa, Rovaniemi

Toiminnan harjoittajat

Morenia Oy, Napapiirin Kuljetus Oy ja Kaukomaa Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **10.11.2026 – 17.12.2026** hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:
https://tuomioistuimet.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **17.12.2026.**

VAASAN HALLINTO-OIKEUS **PÄÄTÖS** 1435/2026

10.11.2026

Dnro 371/03.04.04.04.19/2026

Asia Valitus ympäristölupien muuttamista koskevassa asiassa

Valittaja [redacted]

Toiminnanharjoittajat Morenia Oy, Napapiirin Kuljetus Oy ja Kaukomaa Oy

Asian vireilletulo

[redacted] on 15.9.2025 päivätyllä kirjelmällään vaatinut ympäristönsuojelulain 89 §:n perusteella Jokkavaaran alueen maanottamoiden ympäristölupia muutettavaksi siten, että lupiin lisätään sitova määräys, jonka mukaan toiminnanharjoittajien tulee ensisijaisesti järjestää maa-ainesten kuljetukset niin, että ne eivät kulje Pallarintien ja Koskenkyläntien kautta vaan Oikaraisen sillan ja valtatien 81 kautta. Toissijaisesti lupiin tulee lisätä määräykset, joilla terveyshaitta ja kohtuuton rasitus poistetaan, ja kyseisten toimenpiteiden tehokkuus todennetaan viranomaisen ja puolueettoman asiantuntijan mittauksilla haitasta eniten kärsivillä kiinteistöillä.

Vaatimuksen perusteena on muun ohella esitetty olevan ympäristönsuojelulain 5 §:ssä tarkoitettu terveyshaitta ja ympäristön pilaantuminen, joka johtuu luvanvaraisen toiminnan kuljetuksista aiheutuvasta jatkuvasta tärinästä, melusta sekä pölystä ja pienhiukkasista. Pallarintien asemakaava-alue on olosuhteiltaan herkkä, koska asuinrakennukset sijaitsevat nauhamaisesti ajoradan varrella ja lähimmillään vain muutaman metrin etäisyydellä siitä. Alueen maaperä on epävakaata pehmeikköä, mikä voimistaa tärinän vaikutusta. Ajoradalle on asennettu yli 50 iskumelua ja tärinää lisäävää kantta ja luukkua. Pallarintie on asemakaavassa osoitettu asuin- ja matkailualueen kokoojakaduksi, jonka kokonaisliikenteestä Jokkavaaran maanottamoiden raskas liikenne muodostaa tiettyinä vuorokaudenaikoina pääosan. Tie on rakenteellisesti ja olosuhteiltaan soveltumaton maanottamoiden kuljetuksiin.

Päätös, josta valitetaan

Rovaniemen ympäristölautakunta 3.3.2026 (25.2.2026 § 24)

Rovaniemen ympäristölautakunta on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt muutoshakemuksen ja todennut, että Jokkavaaran ympäristölupapäätösten muuttamiselle ei ole perusteita.

Päätöksen tietoja ja perusteluja

Jokkavaaran alueella on voimassa Rovaniemen ympäristölautakunnan myöntämät seuraavat lainvoimaiset maa-ainesten ottamiseen liittyvät ympäristöluvat:

- Ympäristölautakunnan päätöksellään 29.5.2024 § 71 Napapiirin Kuljetus Oy:lle myöntämä maa-ainesten ottoa ja murskausta koskeva maa-aines ja ympäristölupa tiloilla Veijola (698-401-8-214) ja Iikanmaa (698-401-8-222). Luvan voimassaolo päättyy 31.8.2034.

- Ympäristölautakunnan päätöksellään 26.6.2024 § 87 Kaukomaa Oy:lle myöntämä maisemointiottoa ja murskausta koskeva maa-aines ja ympäristölupa tilalla Siirtola (698-401-64-39). Luvan voimassaolo päättyy 1.9.2029.

- Ympäristölautakunnan päätöksellään 29.4.2025 § 78 Morenia Oy:lle myöntämä maa-ainesten ottoa, maisemointia ja murskausta koskeva maa-aines ja ympäristölupa tilalla Jokkanokka (698-401-64-31). Luvan voimassaolo päättyy 30.6.2030.

Päätöksessä on ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisten luvan muuttamisen edellytysten osalta todettu, että toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara ei poikkea ennalta arvioidusta, toiminnasta ei aiheudu laissa kiellettyä seurausta, parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä ei voida olennaisesti vähentää ilman kohtuuttomia kustannuksia, toiminnan ulkopuoliset olosuhteet luvan myöntämisen jälkeen eivät ole muuttuneet, eikä laissa, valtioneuvoston asetuksissa tai Euroopan unionin säädöksissä ole luvan myöntämisen jälkeen tapahtunut ympäristölupapäätösten toimintaa koskevia muutoksia.

Ympäristölupapäätökset on myönnetty voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Päätöksissä on otettu huomioon toiminta-alue ja sen ympäristön tila ja käyttö, sekä se, ettei murskauksesta ja maa-aineksen varastoinnista lupapäätöksen mukaisesti toteutettuna aiheudu luvan myöntämisen esteenä olevaa terveyshaittaa, merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, kiellettyä maaperän tai pohjaveden pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista tai yleiseltä kannalta tärkeän virkistys- tai muun käyttömahdollisuuden vaarantumista eikä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Ympäristölupapäätöksissä on annettu määräykset muun muassa toiminta-ajoista sekä toimintojen tarkkailusta ja nämä määräykset ovat samat kaikissa kolmessa päätöksessä. Ympäristölupapäätösten mukaan toiminnassa syntyvän melun A-painotettu keskiäänitaso (L_{Aeq}) ei saa ylittää lähimmissä häiriytyvissä

kohteissa ulkona piha-alueella mitattuna päivällä (klo 7.00–22.00) 55 dB eikä yöllä (klo 22.00–7.00) 50 dB. Loma-asumiseen käytettävillä alueilla melun A-painotettu keskiäänitaso ei saa ylittää päivällä 45 dB ja yöllä 40 dB. Ympäristölupapäätösten mukaan lupa-alueilta on sallittua kuljettaa maa-ainesta ma–to klo 7.00–20.00 ja pe klo 7.00–17.00 välisenä aikana. Viikonloppuisin ja arkipyhinä melua aiheuttava toiminta alueella on kielletty.

Ympäristölupahakemuksessa luvan hakija esittää arvion lupa-alueen liikennemääristä. Liikennemääriin vaikuttaa maa-ainesten kysyntä eri toimituskohteissa, joten liikenne voi olla erisuuruista eri vuosina. Lupa-alueilta saa kuljettaa maa-ainesta lupapäätöksen kokonaisottomäärän mukaisesti lupa-aikana. Lupapäätöksissä ei ole rajoitettu maa-ainesten vuosittaisia kuljetusmääriä eikä lupapäätöksissä ole määrätty kuljetusreittejä lupa-alueilta. Maa-ainesten kuljetusmäärät Jokkavaarasta eivät ole lisääntyneet viime vuosien aikana.

Ympäristölupapäätösten mukaisen toiminnan melua on mitattu Oikaraisessa 11.9.2024 sekä 22.1.2025 Jokkavaaraa lähimmän asuinrakennuksen piha-alueella, joka sijaitsee Koskenkyläntien välittömässä läheisyydessä maa-ainesalueelle johtavan liittymän kohdalla. Keskiäänitasot 11.9.2024 mittauksissa olivat 51,0 dB (ei poisleikattuja melupiikkejä) ja 22.1.2025 mittauksissa 40 dB (poisleikatut melupiikit, välillä 43–67 dB). Melua on mitattu myös 18.11.2025 [redacted] noin [redacted] metrin etäisyydellä Koskenkyläntiestä sekä Pallarintien-Koskenkyläntien välittömässä läheisyydessä pyörätiellä. Mitattu keskiäänitaso [redacted] oli 45,1 dB ja mittauksista voidaan todeta yhden raskaan ajoneuvon ohiajo Pallarintiellä. Pallarintien vireillepanijan liittymän välittömässä läheisyydessä pyörätiellä mitattu keskiäänitaso oli 60,3 dB (mittauksen aikana ohi ajoi kaksi raskaan liikenteen ajoneuvoa ja ylitse lensi lentokone).

Jokkavaaran alueelta on kuljetettu maa-ainesta jo 1960-luvulta. Kulku Jokkavaaran lupa-alueilta tapahtuu Koskenkyläntielle lupa-alueiden liittymistä. Nykyisin maa-ainesta kuljetetaan esimerkiksi Oikaraisen sillan ja Kuusamontien kautta tai Koskenkylän ja Pallarintien kautta. Kuljetusreitin valintaan vaikuttaa se, missä maa-ainesten toimituspaikka on ja mikä on nopein tai kuljetustehokkain reitti. Maa-aineskuljetusten määrä riippuu maa-ainesten kysynnästä ja määrät vaihtelevat vuosittain.

Pallarintie ja Koskenkyläntie ovat yleisiä teitä ja joiden kautta kuljetetaan maa-aineksia Jokkavaaran lupa-alueiden lisäksi muiltakin maa-aineslupa-alueilta. Koskenkylän alueella on myös yrityksiä, joiden raskaan liikenteen autot käyttävät Pallarintietä. Lisäksi Pallarintien kautta kulkee linja-autoliikennettä ja muuta kuljetusliikennettä. Väyläviraston liikennemäärätieto Koskenkyläntie-Pallarintiellä vuodelta 2023 [redacted] kohdalla oli 1 693 ajoneuvoa vuorokaudessa, josta raskaan kuljetuksen osuus oli 154 ajoneuvoa vuorokaudessa. Vastaavat lukemat samalla kohdalla Kuusamontiellä ovat olleet 5 417 ajoneuvoa, joista raskaita ajoneuvoja on ollut 201 ajoneuvoa vuorokaudessa. Väyläviraston liikennemäärätieto ei kerro sitä, onko kaikki Pallarintien raskas liikenne tullut pelkästään Jokkavaaran alueelta.

Lapin elinvoima-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (*ELY-keskus*) liikenne ja infra -toimialue on lausunnossaan 1.9.2017 todennut, että Koskenkyläntiellä on sallittua ajaa kaikilla maantiekäyttöön hyväksytyillä ajoneuvoilla ja ajoneuvoyhdistelmillä. Tien ominaisuudet ja rakenteet eivät muodosta estettä raskaimpienkaan sallittujen ajoneuvomassojen käytölle. Koskenkyläntien raskas liikenne koostuu muun muassa maa-ainesten kuljetuksista, linja-autoliikenteestä ja tonteille tapahtuvasta huolto- ja kuljetustoiminnasta. Kaikkia raskaan liikenteen kuljetuksia on mahdotonta kieltää. Lausunnossaan ELY-keskus on todennut, ettei se aio rajoittaa raskaiden ajoneuvojen ja ajoneuvoyhdistelmien liikkumista Koskenkyläntiellä.

Rovaniemen kaupunki on teettänyt liikennemeluselvityksen Koskenkylän osayleiskaavoitusta varten. Liikennemeluselvitysalue alkaa kohdasta, jossa Pallarintie muuttuu Koskenkyläntieksi jatkuen Jokkavaaran suuntaan. Nopeusrajoitus Pallarintiellä on 40 km/h ja muuttuu Koskenkyläntiellä 50 km/h. Liikennemeluselvityksessä 22.8.2024 melutasoja on tarkasteltu laskennallisesti nykytilanteessa ja vuoden 2040 ennustetilanteessa. Mallinnuksen perusteella nykyliikenteellä päiväajan keskiäänitaso on Koskenkyläntien välitöntä läheisyyttä lukuun ottamatta alle 55 dB. Mallinnuksen perusteella ennusteliikenteellä melutaso alueella kasvaa 0–1 dB ja päiväajan keskiäänitaso on Koskenkyläntien välitöntä läheisyyttä lukuun ottamatta alle 55 dB. Tieliikennemäärätiedot perustuvat Rovaniemen liikennemallista saatuihin tietoihin. Laskennoissa on oletettu, että 90 % liikenteestä tapahtuu päiväaikaan. Raskaan liikenteen osuus on laskettu Väyläviraston tierekisterin tietojen pohjalta. Liikennemäärä nykytilanteessa Pallarintien ja Koskenkylän kohdalla on 1 700 ja ennustetilanteessa 2 000 ajoneuvoa vuorokaudessa. Vastaavasti Saarenkylän kohdalla nykytilanteessa 5 500 ja ennustetilanteessa 6 900 ajoneuvoa vuorokaudessa.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Päätös on kumottava ja asia palautettava ympäristölautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi. Asia on käsiteltävä kiireellisesti ja hallinto-oikeuden on annettava uhkasakolla tehostettu väliaikainen määräys, jolla kielletään Rovaniemen kaupunkia muuttamasta näyttöolosuhteita ennen mittausten suorittamista, sekä määrätään alueen raskas liikenne vaihtoehtoiselle reitille tai asetetaan sille paino- ja aikarajoitukset asian käsittelyn vaatimaksi ajaksi.

Rovaniemen kaupunki on velvoitettava korvaamaan valittajalle syntyneet oikeudenkäynti-, asiantuntija- ja asiamieskulut myöhemmin esitettävän laskun mukaan lisättynä korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisella viivästyskorolla siitä lukien, kun kuukausi on kulunut hallinto-oikeuden päätöksen antamisesta.

Asian palauttamisen yhteydessä hallinto-oikeuden on annettava hallintolain 31 §:n mukaisen selvittämisvelvollisuuden sekä terveydensuojelulain 27 §:n mukaisen terveyshaitan selvittämiseksi ja 51 §:n määräyksen antamiseksi viranomaiselle seuraavat ohjeet: Teolliseen toimintaan kiinteästi kuuluvan raskaan liikenteen ympäristövaikutukset Pallarintiellä ja Koskenkyläntiellä on arvioitava osana elinympäristön terveyshaittaa, tutkimukset ja mittaukset on

suoritettava eniten haitasta kärsivien kiinteistöjen läheisyydessä puolueettoman asiantuntijan toimesta edustavissa ja manipuloimattomissa olosuhteissa routasulamisen jälkeen pahimman altistumisen periaatetta noudattaen. Mittausten on todennettava altistumistaso asuin- ja majoitusrakennusten sisätiloissa ja niihin välittömästi liittyvillä piha-, katu- ja oleskelualueilla terveydensuojelulain 1 §:n tarkoittaman elinympäristön täydessä laajuudessa. Mittauksissa on rekisteröitävä maaperätärinän heilahdusnopeuden huippuarvot (v_{max}) ja arvioitava ne voimassa olevan SFS 5907:2022 -standardin mukaisia tärinän tavoite- ja raja-arvoja ($v_{w,95}$) vasten. Samanaikaisesti on mitattava tärinän rakenteisiin välittymisestä aiheutuva runkomeluhaitta ($L_{p,rm}$) noudattaen SFS 5907:2022 -standardin raja-arvoja, sekä arvioitava sisätilojen enimmäisäänitasot ja pienitaajuinen melu asumisterveysasetuksen (545/2015) mittausmenetelmien ja toimenpiderajojen mukaisesti. Impulssimaisen iskumelun (L_{AFmax}) arvioinnissa on noudatettava valtioneuvoston päätöksen (993/1992) 4 §:n asettamaa 5 dB:n korjauskerrointa ilman poikkeamien keskiarvoistamista. Mittaukset on suoritettava synkronoidusti iskumelua aiheuttavien katurakenteiden ja kaivonkansien välittömässä läheisyydessä sekä vaikutusalueen kiinteistöjen oleskelu- ja majoitustiloissa. Haitan todentuessa viranomaisen on terveydensuojelulain 51 §:n nojalla annettava haitan aiheuttajalle ja/tai alueen kadunpitoviranomaiselle sitova kielto tai määräys terveyshaitan poistamiseksi. Määräyksellä on ensisijaisesti ohjattava raskas teollinen logistiikkaliikenne vaihtoehtoiselle reitille asutuksen ulkopuolelle kantatielle 81. Mikäli liikennettä ei reititetä uudelleen, on toissijaisesti asetettava sellaiset ehdottomat liikennöinti-, paino- ja aikarajoitukset, jotka poistavat terveydensuojelulain 1 §:n ja 27 §:n tarkoittaman terveyshaitan vaikutusalueelta.

Perustelut

Asian kiireellisyyttä ja vaatimusta väliaikaisen määräyksen antamisesta on perusteltu välittömän terveysvaaran torjumisella, naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitetulla kohtuuttomalla rasituksella sekä todistusaineiston menettämisen estämisellä. Raskaasta liikenteestä aiheutuu erityisesti keväisen routasulamisen aikana maaperätärinää, runkomelua ja impulssimaista iskumelua geoteknisesti epävakaalla Kemijoen ranta-alueella.

Valituksessa on arvosteltu viranomaisten toimintaa useilla perusteilla ja esitetty muun ohella, että menettely on ollut hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan yleislausekejääviyttä koskevan esteellisyyssäännöksen vastaista niin sanotun rakenteellisen esteellisyyden vuoksi. Rovaniemen kaupungin organisaatiossa haitan aiheuttamisesta ja tieverkon kunnossapidosta vastaavan teknisen toimialan toimialajohtaja toimii samanaikaisesti häntä valvovan ympäristö- ja terveysviranomaisen hallinnollisena esihenkilönä. Teknisten palveluiden toimialajohtaja on 23.9.2025 sähköpostitse vahvistanut käyttävänsä ohjausvaltaansa valvontaviranomaisen valmisteluun toteamalla olevansa vastuussa siitä, että asia valmistellaan toimialalla. Järjestely on omiaan luomaan intressiristiriidan valvovan ja valvottavan tahon välille, kun ympäristövalvonta on alistettu sellaisen johdon ohjaukseen, jonka oman yksikön toiminnan lainmukaisuutta lautakunnan tulisi prosessissa arvioida.

Roolien mahdollista epäasianmukaista sekoittumista korostaa se, että valituksenalaisen päätöksen esittelijänä on toiminut teknisen toimialan johtava rakennustarkastaja. Päätökseen liittyvässä terveydensuojelulain mukaisessa Rovaniemen kaupungin ympäristölautakunnan päätöksellä 25.2.2026 § 23 ratkaistussa asiassa on lisäksi mahdollisesti tapahtunut menettelyvirhe, kun terveysvalvonnan johtaja on valmistellut vastineen tekemäänsä viranhaltijapäätöstä 5.12.2025 § 7 koskevassa oikaisuvaatimusasiassa.

Asiassa on sivuutettu ympäristönsuojelulain 89 §:n laintulkintakriteerit. Kynnys luvan muuttamiselle ylittyy, koska teollisen liikenteen volyymi ylittää huomattavasti luvassa ennalta arvioidun määrän. Alkuperäisissä ympäristölupahakemuksissa Jokkavaaran raskaan liikenteen määrät oli säännönmukaisesti arvioitu vähäisiksi: 0–20 käyntikertaa 14.12.2011, 4–8 käyntikertaa 26.6.2019 ja 0–40 käyntikertaa 24.6.2020. Vuosien 2015, 2016 tai 2026 päätöksissä logistiikkaa ei ole mainittu. Asukkaiden liikennelaskenta todentaa teollisten ajoneuvojen liikennemäärien nousseen jopa 319 ohiajoon 12 tunnin tarkastelujakson aikana. Viranomaisen käyttämä Väyläviraston vuosikeskiarvoon (154 raskasta ajoneuvoa vuorokaudessa) perustuvaan laskentamenetelmään vetoaminen ei tavoita toiminnan todellista luonnetta ja johtaa ympäristökuormituksen aliarvioimiseen, kun teollinen maanottotoiminta ja sen logistiikka keskittyvät kesäkauteen. Vilkkaimpana rakennuskautena alueen asukkaat altistuvat jopa kahden minuutin välein 76 tonnin ajoneuvoyhdistelmien kineettiselle rasitukselle. Luvan muuttamiskynnystä tulee arvioida tosiasiallisen maksimaalisen häiriövaikutuksen perusteella. Lisäksi Pallarintie on asemakaavassa osoitettu asuin- ja matkailualueen kokoojakaduksi, jolloin teollisen raskaan liikenteen laajamittainen ohjaaminen sille on ristiriidassa sen käyttötarkoituksen kanssa.

Alueella vallitsee oletettavasti merkittävä terveysvaara. Riippumattoman asiantuntijan aiemmin suorittamin mittauksin on osoitettu, että [redacted] metrin etäisyydellä ajoradasta sijaitsevan asuinrakennuksen kellarista on vuonna 2014 mitattu matalataajuisen tärinän heilahdusnopeuden huippuarvo (v_{max}) 1.6 mm/s. Ympäristöministeriön Ympäristöoppaan 108 (*Ympäristötärinä ja sen torjunta*) mukaan ylin häiriöraja asuinalueilla on ≤ 0.30 mm/s. Useat Pallarintien asuinrakennukset sijaitsevat vain 8–15 metrin etäisyydellä ajoradasta, jolloin haitan voidaan arvioida olevan merkittävä. Jatkuva kehoon kohdistuva värähtely altistaa terveyshaitoille ja kardiovaskulaarisille sairauksille. Ajoradan epätasaisuuksiin ja sadevesikaivoihin iskeytyvä 76 tonnin ajoneuvomassa on aiheuttanut katu- ja piha-alueella vuonna 2017 mitatun 111 desibelin impulssimaisen iskumelun (L_{AFmax}). Lisäksi suuret ajoneuvoyhdistelmät nostattavat hienojakoista katupölyä, mikä tekee asuinrakennusten piha-alueiden normaalin käytön ajoittain mahdottomaksi. Raskaasta liikenteestä aiheutuu myös onnettomuusvaara.

Rovaniemen ympäristölautakunta on ylittänyt harkintavaltansa soveltamalla virheellisesti ja lain sanamuodon vastaisesti ympäristönsuojelulain 89 §:ää, jonka mukaan tilanteeseen on puututtava, jos pilaantuminen poikkeaa ennalta arvioidusta. Lainsäätäjän tarkoitus on ollut asettaa vertailukohdaksi alkuperäisessä lupahakemuksessa esitetty, mutta viranomainen on perustellut päätöstään sillä, etteivät maa-ainesten kuljetusmäärät ole lisääntyneet viime

vuosien aikana. Ympäristölautakunta on sivuuttanut ympäristönsuojelulain 89 §:n 2 momentin sille asettaman velvollisuuden tehdä lupaviranomaiselle aloite luvan muuttamiseksi 1 momentissa tarkoitetun edellytyksen täyttyessä.

Viranomaisen laintulkinta ei ole linjassa myöskään korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisujen KHO:2019:75 ja KHO:2024:39 kanssa, joiden mukaan luvanvaraiseen toimintaan erottamattomasti kuuluvan raskaan liikenteen päästöt yleisellä tiellä on arvioitava ja ohjattava ympäristöluvassa silloin, kun kyseinen liikenne määrittää yksinomaan tai suurimmaksi osaksi kyseisen liikennealueen päästöt. Jokkavaarantie on paikallista asiointiliikennettä palveleva rauhallinen katu, jolla maa-ainesten ottoon liittyvä raskas liikenne määrittää päästöprofiilin yksinään. Haitta ylittää normaalin sietovelvollisuuden rajat. Kyse ei ole tavanomaisesta liikennehaitasta eivätkä voimassa olevien ympäristölupien toiminta-aikarajoitukset poista terveyshaittoja tai ole riittävä toimenpide kohtuuttoman rasituksen estämiseksi. Viranomainen ei voi vedota tietämättömyyteensä haittaa aiheuttavan raskaan liikenteen alkuperästä. Lautakunta on jättänyt yleisen tien liikenteen arvioimatta tulkiten virheellisesti korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisua KHO:2014:115.

Lautakunta on käyttänyt päätöksensä tukena yli kahdeksan vuotta vanhaa ELY-keskuksen liikenne ja infra -vastuualueen yleistä lausuntoa (1.9.2017) tien fyysisestä kantavuudesta. Tällä on pyritty sivuuttamaan ELY-keskuksen ympäristövastuualueen antama uudempi ympäristöterveyshaittaa koskeva valvontapäätös (28.5.2019) sekä eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen linjaukset kunnan valvontavastuusta (3.12.2021).

Mittaustuloksia on saatettu käsitellä virheellisesti, koska 5 dB:n iskumaisuuskorjausta ei ole tehty ja melupiikit on suljettu pois arvioinnista. Viranomainen ei ole velvoittanut luvan haltijoita suorittamaan melu-, hiukkas- ja tärinämittauksia tai ottanut huomioon omaa mittaustaan, joka osoitti Pallarintien pyörätiellä kahden raskaan ajoneuvon ohituksen tuottavan 60,3 dB:n keskiäänitason, joka ylittää luvassa asetetun 55 dB:n päiväohjearvon.

Viranomainen on myös laiminlyönyt hallintolain 45 §:n mukaisen perusteluvelvollisuutensa sivuuttamalla aloitteen pääkategoriat ja jättämällä yksilöimättä päätöksen perusteena käytetyn näytön alkuperän. Pilaantumisen käsitettä ei ole tulkittu ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaisesti ja päätöksestä näyttää puuttuvan aineellisoikeudellinen vastaus tärinästä, runkomelusta ja pölystä itsenäisinä pilaantumisen muotoina esitettyyn.

Päätös on perustunut Koskenkylän osayleiskaavan liikennemeluselvitykseen. Kyseisen kaltainen teoreettinen mallinnus voi olla soveltumaton tunnistamaan Pallarintien kadun varteen sijoittuvan tiiviin rakennuskannan luomaa paikallista kaikukammioefektiä, noin kilometrin matkalle ajoradalle asennetun yli 60 sadevesikaivonkannen ja -luukun mekaanista iskuääntä tai geoteknisesti epävakaan pehmeikköalueen maaperän ja 76 tonnin akselipainon suhdetta.

Valituksenalaisen päätöksen aineellinen johtopäätös siitä, ettei toiminnasta aiheudu luvan myöntämisen esteenä olevaa terveyshaittaa, nojaa samassa kokouksessa käsiteltyyn rinnakkaiseen terveydensuojelulain 51 §:n nojalla

tehtyyn oikaisuvaatimuspäätökseen. Hallinto-oikeuden on otettava huomioon päätösten tosiasiallinen kytkös, vaikka Rovaniemen ympäristölautakunta on hallintolain 25 §:n vastaisesti käsitellyt asiat erikseen. Terveydensuojelulain nojalla tehty päätös on oikeudellisesti mitätön, eikä siinä muodostettua käsitystä näytön puuttumisesta voi ottaa ympäristönsuojelulain mukaisessa harkinnassa huomioon. Ympäristönsuojelulain 169 §:n nojalla terveyshaitta tai sen vaara on tarkastettava ennen kuin uusia lupia voidaan ratkaista. Valittajalle aiheutuva terveyshaitta ei erilliskäsittelystä johtuen ole tullut arvioiduksi oikeudellisena esteenä samassa kokouksessa päätöksillä 25.2.2026 § 27 ja § 28 käsitellyille uusille maa-ainesluville, joiden liikenne kohdistuu samalle reitille.

Valittajan vaatimus välittömistä suojelutoimista on hylätty 22.10.2025 viranomaisen todettua, ettei sillä ole toimivaltaa kieltää väliaikaisesti Pallarintien liikennettä. Perusteluissa on virheellisesti nojattu Vaasan hallinto-oikeuden päätökseen numero 499/2024, jossa oli kyse ympäristönsuojelulain 175 §:ssä tarkoitetusta hallintopakosta eikä 89 §:n mukaisesta luvan muuttamisesta.

Välittömästi asian tultua vireille, Rovaniemen kaupunki aloitti teknisen toimialansa kautta 30.9.2025 katuverkon rakenteelliset korjaustyöt, joiden voidaan arvioida muuttaneen alkuperäistä tärinä- ja iskumeluasetelmaa ja alkuperäisiä näyttöolosuhteita. Valittajan 2.10.2025 ja 20.10.2025 esittämät vaatimukset töiden keskeyttämisestä sivuutettiin. Valvova viranomainen on tämän jälkeen teettänyt mittaukset 18.11.2025 ja 22.1.2026 olosuhteissa, jotka antavat aiheen epäillä lopputuloksen edustavuutta. Sydäntalvella lumi ja jää peittävät kadun kaivonkannet ja -luukut sekä maaperän routa vaimentaa katurakenteiden iskuääntä ja estää tärinän etenemistä. [redacted] 18.11.2025 tehty mittaus suoritettiin [redacted] metrin etäisyydellä tiestä, vaikka ilmoitettu haitta kohdistuu asuinrakennuksiin 8–15 metrin etäisyydellä. Mittauksissa ei ole otettu huomioon maaperän kautta leviävää tärinää ja iskumelua, vaan niissä on selvitetty vain asunnon sisätilojen ilmaäänimelua. Mittausasetelma ei vastaa hallintolain 31 §:n vaatimuksia ja hakemuksessa tarkoitettua sulan maan aikaan ilmenevää maksimialtistusta. Julkisyhteisö ei tällaisissa olosuhteissa voi vedota asianosaisen vahingoksi näytön puuttumiseen.

Viranomainen on mahdollisesti ylittänyt lailliset toimivaltuutensa ja toiminut hallintolain 6 §:n tarkoitussidonnaisuuden periaatteen vastaisesti asettamalla luvanhakijayrityksen logistiset polttoainesäästöt asukkaiden perustuslaillisten terveysoikeuksien ja asumisturvallisuuden yläpuolelle. Kyseinen intressipunninta ei kuulu ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaiseen harkintaan.

Asiassa olisi oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n tarkoittamalla tavalla erityisen kohtuutonta jättää oikeudenkäyntikulut valittajan vahingoksi, kun oikeudenkäyntitarve on syntynyt viranomaisen virheellisestä menettelystä.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Valittaja on 26.5.2026 toimittanut hallinto-oikeudelle lisäselvityksen, jossa on muun ohella kiirehditty asian käsittelyä, vaadittu väliaikaisen toimenpidekiellon määräämistä ja toimitettu Pohjois-Suomen hallinto-oikeudelle osoitettu kolmen muun kiinteistön omistajan ja asukkaan lausuma muun muassa koetusta haitasta.

Hallinto-oikeus on pyytänyt Rovaniemen ympäristölautakunnalta lausunnon valituksesta ja lisäselvityksestä, sekä varannut Lupa- ja valvontavirastolle valtion valvontaviranomaisena, Rovaniemen kaupungin terveydensuojeluviranomaiselle, Lapin elinvoimakeskukselle ja Väylävirastolle tilaisuuden vastineen antamiseen.

Rovaniemen kaupunki on ympäristölautakunnan puolesta antamassaan lausunnossa ensisijaisesti vaatinut, että valitus jätetään puuttuvan valitusoikeuden vuoksi tutkimatta, ja toissijaisesti, että valitus hylätään. Kaupunki on lisäksi vaatinut, että valittaja velvoitetaan korvaamaan sen oikeudenkäyntikulut 880 euroa korkolain mukaisine viivästyskorkoineen yhden kuukauden kuluttua päätöksen lainvoimaiseksi tulosta lukien.

Valittajalla ei ole ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaista ympäristöluvan muuttamista koskevassa asiassa sellaista asianosaisasemaa tai päätöksestä johtuvaa välitöntä oikeudellista intressiä, jonka perusteella hänen oikeutensa tai etunsa voisi ympäristönsuojelulain 191 §:ssä tarkoitetulla tavalla olla asian vaikutuspiirissä. Valittajan kiinteistö ei sijaitse luvanvaraisen toiminnan välittömässä läheisyydessä vaan noin 12–13 kilometrin etäisyydellä. Näin huomattavalla etäisyydellä valittajan väittämä haitta ei ole oikeudellisesti riittävän välitön, konkreettinen tai yksilöity, jotta hänen oikeutensa tai etunsa voitaisiin katsoa olevan päätöksen vaikutuspiirissä ympäristönsuojelulain 191 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Valittajaa ei voida pitää ympäristönsuojelulain tarkoittamana haitankärsijänä pelkästään sillä perusteella, että hän vastustaa toimintaan liittyväksi väitettyä liikennettä tai katsoo sen aiheuttavan haittaa yleisellä katu- tai tieverkolla. Valitusoikeutta ei voida perustaa yleiseen liikenne-, ympäristö- tai asuinviihtyisyysintressiin.

Toissijaisesti valitus tulee hylätä perusteettomana, koska asiassa ei ole esitetty sellaisia uusia selvityksiä, muuttuneita olosuhteita tai muita seikkoja, joiden perusteella Jokkavaaran ympäristölupia olisi muutettava ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla. Raskaan liikenteen määrä sekä Pallarintien ja Koskenkyläntien alueella väitetysti aiheutuvat haitat eivät osoita, että Jokkavaaran maa-ainesten ottamistoimintaa koskevien ympäristölupien muuttamiselle olisi ympäristönsuojelulain 89 §:ssä säädetyt edellytykset. Raskaan liikenteen reitittämistä tai liikenteen rajoittamista koskevat vaatimukset eivät kuulu ympäristöluvassa ratkaistaviin kysymyksiin. Päätös perustuu asian ratkaisemiseksi riittävään selvitykseen. Viranomaisen selvittämisvelvollisuus ei ulotu sellaisiin liikennejärjestelyjä, katuympäristöä tai yleisiä terveyshaittaväitteitä koskeviin kysymyksiin, joita ei ratkaista lupa-asiassa.

Asiassa ei ole välitöntä tai korjaamatonta terveyshaitan, oikeudenmenetyksen tai muun vakavan seuraamuksen vaaraa. Vaatimus perustuu pääosin valittajan omiin arvioihin mahdollisista tulevista vaikutuksista eikä sellaiseen tutkimus- tai asiantuntijaselvitykseen, joka osoittaisi väliaikaisten turvaamistoimien välttämättömyyden. Asiassa ei ole oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 123 §:ssä tarkoitettuja perusteita väliaikaisen määräyksen antamiselle. Myöskään asian käsittelemiselle erityisen kiireellisenä ei ole objektiivista perustetta, joka erottaisi asian tavanomaisesta valitusasian käsittelystä.

Koska valitus tulee ensisijaisesti jättää tutkimatta ja joka tapauksessa hylätä perusteettomana, ei asiassa ole perusteita velvoittaa Rovaniemen kaupunkia korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikuluja. Rovaniemen kaupungin kuluvaatimuksen arvioinnissa on otettava huomioon, että valittaja on useiden vuosien ajan saattanut viranomaisen ja tuomioistuinten käsiteltäväksi samaan asiakokonaisuuteen liittyviä valituksia, kanteluja ja muita oikeussuojakeinoja. Asiassa on erityistä merkitystä sillä, että Vaasan hallinto-oikeus on lainvoimaisella päätöksellään 18.4.2024 numero 499/2024 hylännyt samaan asiakokonaisuuteen liittyneen valituksen. Tästä huolimatta valittaja on esittänyt nyt käsiteltävässä asiassa olennaisilta osin vastaavia väitteitä ja vaatimuksia, joiden oikeudelliset perusteet on jo aiemmin arvioitu ja hylätty tuomioistuimessa. Kaupungin oikeudenkäyntikulut muodostuvat kaupunginlakimiehen asiassa käyttämästä työajasta, yhteensä kahdeksasta tunnista (á 110 euroa). Kun otetaan huomioon valituksen ilmeinen perusteettomuus, aiempi samaa asiakokonaisuutta koskeva lainvoimainen ratkaisu sekä valittajan menettelyn kokonaisuus, olisi kohtuutonta, että Rovaniemen kaupunki joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan.

Lapin elinvoimakeskus on vastineessaan muun ohella todennut, että vastine koskee elinvoimakeskuksen vastuulla olevaa Koskenkyläntietä, joka on liikennejärjestelmästä ja maanteistä annetun lain (503/2005) 4 §:n 1 momentin mukainen maantie. Vastine ei koske Pallarintietä, joka on Rovaniemen kaupungin katuverkkoon kuuluva katu. Maantiellä liikkumista ei ole lähtökohtaisesti rajoitettu. Mainitun lain 22 §:n 2 momentin nojalla se, että maantie olisi tarkoitettu vain tietyntyyppistä liikennettä varten tai liikennettä muutoin pysyvästi rajoitettaisiin maantiellä, edellyttää, että asiasta määrätään tiesuunnitelmassa. Asiassa saatujen ja käytettävissä olevien ajantasaisten tietojen perusteella tällaisen tiesuunnitelman laatimiselle Koskenkyläntien osalta ei ole perusteita eikä tarvetta. Koskenkyläntietä on korjattu vuonna 2025 noin kuuden kilometrin matkalta Puttikujan liittymästä alkaen ja tienpinnan alapuolelle jääneitä kaivoja on nostettu päällysteen tasoon, mikä osaltaan vähentää liikenteen aiheuttamaa melua kyseisellä osuudella.

Lupa- ja valvontavirasto ja Väylävirasto ovat ilmoittaneet, etteivät ne anna asiassa vastineita.

Hallinto-oikeus on varannut Morenia Oy:lle, Napapiirin Kuljetus Oy:lle ja Kaukomaa Oy:lle tilaisuuden vastineen antamiseen valituksen, lisäselvityksen sekä asiassa annetun lausunnon, vastineen ja ilmoitusten johdosta. Vastineita ei ole annettu.

Valittaja on antanut vastaselityksen, jossa on muun ohella toistettu aikaisemmat vaatimukset sekä vaadittu Rovaniemen kaupungin valitusoikeuden puuttumista koskevan väitteen ja oikeudenkäyntikuluvaatimuksen hylkäämistä. Vastaselityksessä on edelleen vaadittu, että hallinto-oikeus toteaa, että asiassa saadut Lapin elinvoimakeskuksen ja Lupa- ja valvontaviraston lausunnot todentavat hallintolain 31 §:n ja 25 §:n vastaisen negatiivisen toimivaltakonfliktin ja vahvistavat asukkaiden poikkeuksellisen oikeussuojan tarpeen. Päätöksen kumoaminen ja sitovien oikeusohjeiden antaminen Rovaniemen kaupungille ympäristöluvan muuttamiseksi ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla on jäänyt asianosaisten ainoaksi oikeusturvakeinoksi. Valittaja on vastaselityksessään täsmentänyt, ettei hallinto-oikeudella valituksessa vaaditusta poiketen ole toimivaltaa välittömän kiellon antamiseen fyysisten katutöiden keskeyttämiseksi. Valittaja on edelleen todennut, että prosessioikeudellisesti on riidatonta, että ympäristönsuojelulain ja terveydensuojelulain mukaiset asiat on tullut hallintomenettelyssä kirjata muodollisesti erillisiksi päätöksiksi. Oikeudellinen menettelyvirhe muodostuu kuitenkin hallintolain 25 §:n mukaisen asioiden yhdessä valmistelun vaatimuksen laiminlyönnistä. Ympäristön- ja terveydensuojeluviranomaiset ovat siirtäneet aineellisen tutkintavastuun toistensa prosesseihin, kun ympäristönsuojeluviranomainen on terveydensuojelulain mukaisessa valmistelussa pidättäytynyt tulkinnasta nojautuen ympäristöluvan olemassaoloon ja ympäristönsuojelulain mukaisessa valmistelussa taas liikenneväylän yleiseen tieliikenteelliseen luonteeseen. Valittaja on ilmoittanut oikeudenkäyntikuluvaatimuksensa määräksi 2 800,00 euroa, joka koostuu 70 tunnista omaa selvitystyötä (à 40 euroa).

Hallinto-oikeus on toimittanut valittajan oikeudenkäyntikulue rittelyn ja -vaatimuksen sisältävän vastaselityksen Rovaniemen kaupungille ja pyytänyt valituksenalaisen päätöksen tekohetkellä voimassa olleen hallintosäännön, jonka Rovaniemen kaupunki on toimittanut hallinto-oikeudelle.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus hylkää Rovaniemen kaupungin vaatimuksen valituksen tutkimatta jättämisestä.

2. Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

3. Hallinto-oikeus hylkää valittajan ja Rovaniemen kaupungin oikeudenkäyntikuluvaatimukset.

Perustelut

1. Valitusoikeus

Rovaniemen kaupunki on vaatinut, että valitus jätetään tutkimatta, koska valittajalla ei ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisessa asiassa ole sellaista asianosaisasemaa tai päätöksestä johtuvaa välitöntä oikeudellista intressiä,

jonka perusteella hänen oikeutensa tai etunsa voisi ympäristönsuojelulain 191 §:ssä tarkoitetulla tavalla olla asian vaikutuspiirissä.

Hallinto-oikeus toteaa, että valittaja ei 15.9.2025 päivätyssä kirjelmässä esittämiensä tietojen perusteella valittajan asuinkiinteistön ja Jokkavaaran luvanvaraisten toimintojen välinen etäisyys huomioon ottaen ole sellainen haitankärsijä, jonka aloitteesta kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen olisi tullut ympäristönsuojelulain 89 §:n 2 momentin perusteella arvioida Napapiirin Kuljetus Oy:lle päätöksellä 29.5.2024 § 71, Kaukomaa Oy:lle päätöksellä 26.6.2024 § 87 tai Morenia Oy:lle päätöksellä 29.4.2025 § 78 myönnettyjen maa-aines- ja ympäristölupien muuttamisen tarvetta.

Kun Rovaniemen ympäristölautakunta kuitenkin on valituksenalaisella päätöksellä ratkaissut valittajan ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla tekemän aloitteen lupien muuttamisesta, hallinto-oikeus toteaa, että valittaja on asian vireillepanijana ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asianosainen, jolla on lainkohdassa tarkoitettu valitusoikeus kyseisessä asiassa, ja hylkää vaatimuksen valituksen tutkimatta jättämisestä.

2. Pääasia

Kysymyksenasettelu ja ympäristönsuojelulain 89 §:n soveltamisen lähtökohdat

Ympäristönsuojelulain 89 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on haitankärsijän aloitteesta muutettava lupaa, jos: 1) toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta; 2) toiminnasta voi aiheutua tässä laissa kielletty seuraus; 3) parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi päästöjä voidaan olennaisesti vähentää ilman kohtuuttomia kustannuksia; 4) toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet ja luvan muuttaminen on tämän vuoksi tarpeen; 5) luvan muuttaminen on tarpeen luvan myöntämisen jälkeen laissa, valtioneuvoston asetuksessa tai Euroopan unionin säädöksessä annetun sitovan ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan yksilöidyn vaatimuksen täyttämiseksi.

Hallinto-oikeus toteaa ensinnä, että ympäristönsuojelulain 89 §:n 2 momentin mukaista luvan muutosta ratkaistaessa voidaan ottaa huomioon vain sellaiset vaikutukset, joita arvioidaan myös varsinaisen lupaharkinnan yhteydessä. Luvanvaraisesta toiminnasta yleiseen liikennekäyttöön osoitetulla väylällä aiheutuvat liikenteen päästöt eivät normaalitilanteessa muun ohella korkeimman hallinto-oikeuden oikeuskäytäntö huomioon ottaen kuulu ympäristölupaharkinnan piiriin. Kuten korkein hallinto-oikeus on ratkaisussaan KHO:2019:75 todennut, luvanvaraiseen toimintaan välttämättömänä osana kuuluvan liikenteen aiheuttamia päästöjä on perusteltua tarkastella lupaharkinnassa varsinaista toiminta-aluetta laajemmalta alueelta silloin, kun tämä liikenne määrittää yksinomaan tai suurimmaksi osaksi liikennealueelta aiheutuvat päästöt, ja näistä päästöistä voidaan arvioida aiheutuvan merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Kyseinen arviointi rajoittuu kuitenkin tässäkin tilanteessa muun ohella korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuissa KHO:2014:115 ja KHO:2024:39

todettu huomioon ottaen varsinaisen toiminnan lähialueelle. Hallinto-oikeus katsoo siten, että valituksenalaisen päätöksen mukaisissa olosuhteissa yli kymmenen kilometrin etäisyydellä varsinaisista toiminta-alueista yleisellä tiellä tapahtuvasta liikennöinnistä aiheutuvat päästöt eivät lähtökohtaisesti voi olla ympäristönsuojelulain 89 §:ssä tarkoitettu peruste luvan muuttamiselle.

Kun Rovaniemen ympäristölautakunta kuitenkin on tutkinut valittajan aloitteen valituksenalaisella päätöksellä, hallinto-oikeus arvioi valituksen johdosta, olisiko ympäristölautakunnan tullut aloitteessa esitetyillä perusteilla ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla muuttaa Napapiirin Kuljetus Oy:lle päätöksellä 29.5.2024 § 71, Kaukomaa Oy:lle päätöksellä 26.6.2024 § 87 tai Morenia Oy:lle päätöksellä 29.4.2025 § 78 myönnettyjä maa-aines- ja ympäristölupia, ja onko asiaa ratkaistaessa menetelty valituksessa esitetyiltä osin ympäristönsuojelu- ja hallintolakien vastaisesti.

Valituksessa ja vastaselityksessä esitettyjen kantelunluonteisten seikkojen tutkiminen ei sen sijaan kuulu hallinto-oikeuden toimivaltaan. Ympäristönsuojelulain mukaisen asian yhteydessä ei arvioida myöskään tien kuntoa, teknisiä ratkaisuja tai toiminnan vaikutuksia liikenneturvallisuuteen.

Hallinto-oikeus toteaa edelleen, että sen toimivaltaan ei myöskään kuulu käsitellä Rovaniemen kaupungin ympäristölautakunnan terveydensuojelulain nojalla antaman päätöksen 25.2.2026 § 23 tai lainvoimaisten maa-aineslain nojalla annettujen päätösten 25.2.2026 § 27 ja § 28 osalta valituksessa esitettyjä väitteitä. Valittajan terveydensuojelulain nojalla annettua päätöstä koskevan valituksen käsittely on vireillä Pohjois-Suomen hallinto-oikeudessa.

Esteellisyys ja muut väitetyt menettelyvirheet

Valituksessa on esitetty, että päätöksentekoa rasittaa hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan mukainen yleislausekejääviys niin sanotun rakenteellisen esteellisyyden vuoksi, koska Rovaniemen kaupungin teknisten palvelujen toimialajohtaja on ympäristönsuojeluviranomaisen hallinnollinen esihenkilö ja ilmoittanut sähköpostitse olevansa vastuussa asian valmistelusta toimialalla. Lisäksi päätöksen on esitellyt lautakunnalle teknisen toimialan johtava rakennustarkastaja. Valituksessa on edelleen vedottu siihen, että asiassa olisi menetelty kuntalain toimivallan siirtoa koskevan 91 §:n 3 momentin, hallintolain 6 §:n puolueettomuusvaatimuksen ja hallintolain 25 §:n asioiden yhdessä käsittelemistä ja valmistelua koskevan vaatimuksen vastaisesti.

Kuntalain 97 §:n 2 momentin mukaan muun luottamushenkilön, tilintarkastajan sekä kunnan viranhaltijan ja työntekijän esteellisyydestä säädetään hallintolain 27–30 §:ssä. Hallintolain 27 §:n 1 momentin mukaan virkamies ei saa osallistua asian käsittelyyn, jos hän on esteellinen. Saman pykälän 2 momentin mukaan, mitä virkamiehen esteellisyydestä säädetään, koskee myös monijäsenisen toimielimen jäsentä.

Esteellisyysperusteista säädetään hallintolain 28 §:n 1 momentissa, jonka 1–6 kohdissa säädettyjä erityisiä esteellisyysperusteita täydentää 7 kohdan niin

sanottu yleislausekejääviys, jonka mukaan virkamies on esteellinen, jos luottamus hänen puolueettomuuteensa muusta erityisestä syystä vaarantuu.

Hallinto-oikeus toteaa selvyyden vuoksi, että kuntalain 97 §:n 3 ja 4 momenttien perusteella asiassa ei sovelleta hallintolain 28 §:n 1 momentin 4 ja 6 kohdissa tarkoitettuja muun ohella palvelussuhdetta ja toimielimeen kuulumista koskevia erityisiä esteellisyysperusteita. Valituksessa esitetyn perusteella asiassa ei ole kyse muistakaan erityisistä esteellisyysperusteista.

Hallinto-oikeus toteaa edelleen, että hallintolain 28 §:n 1 momentin 7 kohdan yleislausekkeen mukaista esteellisyyttä arvioidaan oikeuskirjallisuuden ja -käytännön perusteella tapauskohtaisesti. Myös yleislausekejääviyden tulee perustua kiinteään sidonnaisuuteen päätöksenteon kohteena olevaan asianosaiseen tai käsiteltävänä olevaan asiaan. Luottamuksen vaarantumiselle on oltava erityinen syy, joka merkittävyydeltään rinnastuu erityisiin esteellisyysperusteisiin.

Valituksenalaisen päätöksen tekohetkellä voimassa olleen Rovaniemen kaupunginvaltuuston 1.12.2025 hyväksymän ja 1.1.2026 voimaan tulleen hallintosäännön 22 §:n 2 kohdan mukaan Rovaniemen kaupungissa tekniset palvelut -toimialan luottamushenkilötoimielimet ovat tekninen lautakunta, jätehuoltojaosto ja ympäristölautakunta, joiden alaisista toiminnoista tekniset palvelut -toimiala vastaa. Tekniset palvelut -toimiala toimii hallintosäännön 34 §:n mukaan teknisen lautakunnan alaisuudessa. Hallintosäännön 36 §:n mukaan ympäristölautakunta toimii kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena. Toimialajohtaja vastaa hallintosäännön 25 §:n mukaan muun ohella vastuullaan olevan toimialan toiminnasta ja valmistelusta lautakunnalle sekä toimii toimialan johtavien viranhaltijoiden esihenkilönä.

Asiassa on kysymys louhinta- ja murskaustoimintaa harjoittavien toiminnanharjoittajien ympäristölupien muuttamista koskevasta aloitteesta, eikä Rovaniemen kaupunki siten ole asiassa osapuolena. Kun otetaan huomioon valituksenalaisen asian luonne sekä edellä kunnan hallintoon soveltuvista esteellisyyssäännöksistä ja Rovaniemen kaupungin päätöksentekojärjestyksestä esitetyt tiedot, hallinto-oikeus katsoo, että asiassa ei ole tullut esille sellaista erityistä syytä, jonka vuoksi luottamus asian ratkaisseen ympäristölautakunnan jäsenten, asian esittelijänä toimineen teknisen toimialan johtavan rakennustarkastajan tai teknisten palvelujen toimialajohtajan puolueettomuuteen olisi vaarantunut valituksessa esitettyjen seikkojen vuoksi esteellisyyden aiheuttavalla tavalla. Menettely ei tähän nähden myöskään ole rikkonut hallintolain 6 §:n puolueettomuusvaatimusta.

Hallinto-oikeus toteaa lisäksi, että ympäristölautakunnalla on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena ollut toimivalta ratkaista valituksenalaisen päätöksen perusteena oleva asia, eikä se ole toiminut kuntalain 91 §:n 3 momentin vastaisesti.

Ympäristölautakunta on kunnan terveydensuojeluviranomaisena ratkaissut valituksenalaisen päätöksen kanssa samassa kokouksessa päätöksellä 25.2.2026 § 23 valittajan oikaisuvaatimuksen terveysvalvonnan johtajan

viranhaltijapäätöksestä 5.12.2025 § 7. Terveydensuojelulain mukaisen asian on valmistellut terveysvalvonnan johtaja ja ympäristönsuojelulain mukaisen asian ympäristötarkastaja. Molemmat asiat on lautakunnalle esitellyt kaupungin johtava rakennustarkastaja. Ympäristönsuojelulain mukaisen asian ratkaisussa ei ole viitattu terveydensuojelulain mukaisessa asiassa annettuun päätökseen, ja hallinto-oikeus katsoo, että harkinta on toteutettu itsenäisesti. Kun muun ohella otetaan huomioon, että päätökset ovat perustuneet eri lakien soveltamiseen, menettelyä ei ole katsottava hallintolain 25 §:n vastaiseksi.

Asian selvittäminen

Valituksessa on esitetty, että ympäristönsuojeluviranomainen on laiminlyönyt hallintolain 31 §:n ja ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisen selvittämis- ja puuttumisvelvollisuutensa, eikä tarvittavaa ympäristönsuojelulain 169 §:ssä edellytettyä tarkastusta ole toimitettu. Asiassa on lisäksi muutettu näyttöolosuhteita kesken vireillä olevan hallintomenettelyn.

Viranomainen on valituksenalaisen päätöksen perusteluissa viitannut Jokkavaaran lupapäätöksien ja toiminnanharjoittajien kuulemisessa saatujen tietojen lisäksi Jokkavaaran toiminta-alueella ja aloitteessa tarkoitetuilla tiealueilla tehtyihin melumittauksiin, Koskenkylän yleiskaavoitusta varten laadittuun melumallinnukseen sekä Koskenkyläntien ja Pallarintien kokonais- ja raskaan liikenteen määriin, jotka on arvioitu yleisen käytännön mukaisesti Väyläviraston viimeisimpiin liikennemäärätietojen perusteella.

Valituksenalaisen päätöksen mukaan Koskenkyläntien-Pallarintien vuoden 2023 liikennemäärä valittajan liittymän kohdalla on ollut keskimäärin 1 693 ajoneuvoa vuorokaudessa, josta raskaan kuljetuksen osuus oli 154 ajoneuvoa vuorokaudessa. Raskasta liikennettä on siten noin yhdeksän prosenttia alueen kokonaisliikennemäärästä. Pallarintiellä kulkee päätöksen mukaan muun ohella linja-auto- ja muuta kuljetusliikennettä sekä maa-aineskuljetusten lisäksi muiden alueen yritysten toimintaan liittyviä raskaita kuljetuksia. Asiassa ei edellä todettuun nähden ole ollut tarpeen tarkemmin arvioida Jokkavaaran maa-ainestenottotoiminnan osuutta raskaan liikenteen määrästä.

Napapiirin Kuljetus Oy on mittauttanut Jokkavaaran maa-aines- ja ympäristölupapäätösten mukaisesta toiminnasta aiheutuvaa meluhaittaa 11.9.2024 toiminta-alueita lähimpien kolmen asuinrakennuksen piha-alueilla. Lähin mittauspiste on ollut noin 500 metrin etäisyydellä murskauslaitoksesta sijaitsevalla asuinkiinteistöllä Koskenkyläntien välittömässä läheisyydessä toiminta-alueelle johtavan liittymän kohdalla. Mittausten aikana mittauspaikan on ohittanut useampi raskaan liikenteen kuljetus. Mittauksilla on selvitetty toiminnasta aiheutuva keskiäänitaso, jota on verrattu lupapäätösten mukaisiin melun raja-arvoihin, jotka vastaavat valtioneuvoston päätöksen (993/1992) mukaisia ohjearvoja. Hallinto-oikeus toteaa, että luvanmukaisuutta arvioitaessa hetkellisillä enimmäisäänitasoilla ei ole merkitystä. Lähimmällä asuinkiinteistöllä keskiäänitason mittaustulos 51 dB(A) on alittanut päiväajan raja-arvon 55 dB(A). Kahdella kauempana murskauslaitoksesta sijaitsevalla asuinkiinteistöllä mittaustulos on ylittänyt päiväajan raja-arvon, mutta tuloksiin ovat kummallakin kiinteistöllä vaikuttaneet mittausohjeesta

poikkeavat sääolosuhteet ja alueen taustamelu. Myös ympäristönsuojeluviranomainen on 22.1.2025 mitannut murskauksesta ja siihen liittyvästä raskaasta liikenteestä aiheutuvia melutasoja kahden toiminta-aluetta lähimmän asuinrakennuksen piha-alueella. Mittauksissa keskiäänitasot olivat välillä 39–40 dB(A), eivätkä ylittäneet lupapäätösten raja-arvoja.

Ympäristönsuojeluviranomainen on lisäksi asian vireilletulon jälkeen 18.11.2025 suorittanut melumittaukset noin [redacted] metrin etäisyydellä Koskenkyläntiestä valittajan asuinkiinteistön läheisyydessä. Puolen tunnin mittausjaksolla on ollut 30 ohiajoa/muuta melupiikkiä aiheuttavaa tapahtumaa, joista kaksi on ollut raskaan liikenteen kuljetuksia. Mittausten perusteella raskaan liikenteen aiheuttama melutaso ei juurikaan ole poikennut henkilöautoliikenteen aiheuttamasta melutasosta. Keskiäänitaso valittajan asuinkiinteistön läheisyydessä oli mittauksen perusteella noin 45 dB(A). Valittajan liittymän kohdalla Pallarintie-Koskenkyläntie pyörätiellä keskiäänitaso oli noin 60 dB(A). Hallinto-oikeus katsoo, että mittausten ajoittuminen talveen ei ole merkittävästi heikentänyt tulosten luotettavuutta.

Rovaniemen kaupungin Koskenkylän osayleiskaavan laatimisen yhteydessä vuonna 2024 teettämän liikennemeluselvityksen perusteella päiväajan keskiäänitaso jää Koskenkyläntien välitöntä läheisyyttä lukuun ottamatta alle 55 dB:n ja yöajan keskiäänitaso uusilla asuinkiinteistöillä pääsääntöisesti alle 45 dB:n nykytilanteessa ja tulevien arvioitujen liikennemäärien perusteella.

Hallinto-oikeus toteaa, että edellä mainitut ympäristömelumittaukset on esitetyn selvityksen perusteella tehty olennaisilta osin ympäristöministeriön ohjetta 1/1995 (*Ympäristömelun mittaaminen*) noudattaen. Myös mallinnus on tehty tavanomaisin menetelmin ottaen asianmukaisesti huomioon muun ohella rakennusten heijastevaikutus. Kun edelleen otetaan huomioon, että liikenteen melu ei ole luonteeltaan impulssimaista, ei ympäristönsuojeluviranomaisen ole ollut tarpeen selvittää kaivonkansien mahdollista kolahtelua tai korjata mittaus- ja mallinnustuloksia impulssimaisuuden takia. Valittajan asuinrakennuksen sijoittuessa lähimmillään noin [redacted] metrin etäisyydelle aloitteessa tarkoitetuista päällystetyistä tiealueista, myöskään valittajan asuinkiinteistölle aiheutuvaa liikenteen tärinää ja hiukkaspäästöjä ei ole ollut tarpeen selvittää. Sisätiloihin aiheutuvien vaikutusten selvittämiselle ei ole ympäristönsuojelulain mukaisessa asiassa perustetta.

Ympäristönsuojelulain 89 §:ssä tarkoitetun asian vireilletulolla ei ole sellaista vaikutusta, joka olisi estänyt valituksessa mainittujen katuverkon rakenteellisten korjaustöiden suorittamisen. Valituksenalaisen päätöksen lainmukaisuutta arvioidaan päätöksen tekohetkellä käytettävissä olevan selvityksen perusteella, eikä valituksessa näyttöolosuhteiden muuttamisen osalta esitetyllä ole tässä arvioinnissa merkitystä.

Hallinto-oikeus katsoo edellä esitetyn ohella valitusoikeudesta sekä ympäristönsuojelulain 89 §:n soveltamisen lähtökohdista lausutun perusteella, että viranomainen on selvittänyt asian hallintolain 31 §:n edellyttämällä riittävällä ja asianmukaisella tavalla. Asian arviointia ei olisi voitu perustaa valittajan omiin selvityksiin. Ympäristönsuojeluviranomainen on aloitteen

johdosta tehnyt alueella melumittaukset eikä niistä erillisen tarkastuksen toimittaminen ole ollut asian selvittämiseksi välttämätöntä. Kyse ei ylipäätään ole ollut ympäristönsuojelulain 169 §:n 1 momentissa tarkoitetusta tilanteesta. Selvitysten riittävyyttä ei ole syytä arvioida toisin Lapin ELY-keskuksen 28.5.2019 ja apulaisoikeusasiamiehen 3.12.2021 valittajan kanteluihin antamien vastausten johdosta.

Johtopäätökset ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla annetun ratkaisun osalta

Siltä osin kuin valituksessa on katsottu ympäristönsuojeluviranomaisen soveltaneen virheellisesti ympäristönsuojelulain 89 §:ää, hallinto-oikeus toteaa ensin, että luvan muuttamisen edellytyksiä arvioidaan valituksenalaisen päätöksen mukaisesti suhteessa Napapiirin Kuljetus Oy:lle päätöksellä 29.5.2024 § 71, Kaukomaa Oy:lle päätöksellä 26.6.2024 § 87 ja Morenia Oy:lle päätöksellä 29.4.2025 § 78 myönnettyihin voimassa oleviin maa-aines- ja ympäristölupiin, niitä koskevissa hakemuksissa esitettyihin tietoihin sekä Pallarintien ja Koskenkyläntien liikenteen määrästä ja vaikutuksista päätöksen antamishetkellä käytettävissä olleisiin tietoihin.

Kuten valituksenalaisessa päätöksessä on todettu, edellä mainituissa maa-aines- ja ympäristöluvissa on annettu yhteneväiset määräykset muun ohella toiminnan kuljetuksiin sovellettavista toiminta-ajoista, melun raja-arvoista ja pölyämisen ehkäisemisestä. Kuljetukset toiminta-alueille on päätöksissä sallittu maanantaista torstaihin kello 7–20 ja perjantaisin kello 7–17. Napapiirin Kuljetus Oy on arvioinut liikennemääräksi 0–40 käyntiä ja Kaukomaa Oy 0–10 käyntiä vuorokaudessa. Morenia Oy on arvioinut, että keskimääräinen laskennallinen liikennemäärä on kesäaikaan 4–8 ajoneuvoa vuorokaudessa. Kulkeminen alueille tapahtuu hakemusten mukaan Koskenkyläntien kautta. Päätöksissä ei ole määrätty kuljetusreiteistä.

Hallinto-oikeus toteaa, että maa-aines- ja murskaustoiminnassa on sen jaksottaisen luonteen johdosta tyypillistä, että kuljetuksia on tiettyinä aikoina enemmän ja toisina vastaavasti vähemmän. Luvissa esitetyt arviot perustuvat laskennalliseen keskimääräiseen kuljetusliikenteen määrään sallittu kokonaisottomäärä ja lupien voimassaoloaika huomioon ottaen. Toiminnanharjoittajien valittajan aloitteen johdosta antamien vastineiden ja muun asiassa esitetyn selvityksen perusteella liikennemäärien ei voida katsoa olennaisesti muuttuneen lupapäätöksiä myönnettäessä arvioiduista määristä.

Hallinto-oikeus toteaa edelleen asiassa esitetyn selvityksen perusteella, että Koskenkyläntien-Pallarintien kokonaisliikenteen määrä huomioon ottaen Jokkavaaran maa-ainesten ottotoimintaan liittyvän liikenteen ei voida katsoa määrittävän yksinomaan tai suurimmaksi osaksi liikennealueelta aiheutuvia päästöjä. Esitetty selvitys huomioon ottaen Jokkavaaran maa-ainesten ottotoimintaan liittyvän liikenteen päästöistä ei myöskään aiheudu merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa tai muuta ympäristönsuojelulain 89 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta valittajan asuinkiinteistöllä.

Hallinto-oikeus katsoo ympäristölautakunnan lailla, että ympäristönsuojelulain 89 §:n mukaisia edellytyksiä Jokkavaaran alueen yllä mainittujen maa-aines-

ja ympäristölupien muuttamiseen ei edellä todettu huomioon ottaen ole ollut. Päätös on myös perusteltu hallintolain 45 §:ssä edellytetyllä tavalla eikä asiassa ole toimittu hallintolain 6 §:n tarkoitussidonnaisuuden periaatteen vastaisesti.

Hallinto-oikeus toteaa lopuksi, että valituksenalaisella päätöksellä ympäristönsuojeluviranomainen on ympäristönsuojelulain 89 §:n nojalla hylännyt valittajan aloitteen lupien muuttamisesta. Asiassa ei ole kyse sellaisesta oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 123 §:n 1 momentissa tarkoitetusta tilanteesta, jossa päätöksen täytäntöönpanon kieltäminen, keskeyttäminen tai muun täytäntöönpanoa koskevan määräyksen antaminen hallinto-oikeudessa tulisi kyseeseen.

Edellä kokonaisuudessaan lausuttu huomioon ottaen valituksenalaista päätöstä ei valituksessa esitettyjen menettelyvirheitä, selvitysten puutteellisuutta ja arvioinnin virheellisyyttä koskevien tai muidenkaan perusteiden johdosta ole syytä kumota ja palauttaa uudelleen ympäristölautakunnan käsiteltäväksi. Siten valitus ja vaatimus väliaikaisen määräyksen antamisesta hylätään.

3. Oikeudenkäyntikulut

Valittaja on vaatinut, että Rovaniemen kaupunki velvoitetaan korvaamaan hänen 2 800,00 euron oikeudenkäyntikulunsa. Rovaniemen kaupunki on vaatinut, että valittaja velvoitetaan korvaamaan kaupungin 880,00 euron oikeudenkäyntikulut.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Pykälän 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle. Pykälän 3 momentin mukaan yksityinen asianosainen voidaan 1 ja 2 momentista poiketen velvoittaa korvaamaan viranomaisen oikeudenkäyntikuluja vain, jos yksityinen asianosainen on esittänyt ilmeisen perusteettoman vaatimuksen.

Kun otetaan huomioon asian lopputulos ja luonne, ei ole kohtuutonta, että valittaja ja Rovaniemen kaupunki joutuvat pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Vaatimukset oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta hylätään.

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Rovaniemen kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimmalle hallinto-oikeudelle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **17.12.2026.**

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (04.26).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Riitta Riihimäki ja Noora Britschgi sekä tekniikan alan hallinto-oikeustuomari Jenni Korpeinen. Asian on esitellyt Noora Britschgi.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu [redacted], oikeudenkäyntimaksu 310 euroa
(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)

Jäljennös maksutta

Morenia Oy

Napapiirin Kuljetus Oy

Kaukomaa Oy

Rovaniemen kaupungin ympäristönsuojeluviranomainen

Rovaniemen kaupungin terveydensuojeluviranomainen

Lapin elinvoimakeskus/liikenteen tehtävät

Väylävirasto

Lupa- ja valvontavirasto/lupaviranomainen

Lupa- ja valvontavirasto/valvontaviranomainen

Lupa- ja valvontavirasto/yleisen edun valvontayksikkö

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla:
https://www.tuomioistuimet.fi/tuomioistuimet/vaasan-hallinto-oikeus/tietoa-meista/tietosuoja/

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi, postiosoite ja muut yhteystiedot mukaan lukien sähköinen tai muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- soveltuvalla tavalla valittajan henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä
- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos valituksen toimittaa sähköisenä asiakirjana, sen on saavuttava korkeimmalle hallinto-oikeudelle valitusajan viimeisen päivän aikana. Muulla tavoin toimitetun valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite:	Korkein hallinto-oikeus PL 180, 00131 Helsinki
Sähköposti:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi
Käyntiosoite:	Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki
Puhelin:	029 56 40200
Faksi:	029 56 40382
Aukioloaika:	arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/